

имѣть ли тии языцы произведение то й. На латинскы языкъ глава ся казва *caput* коей корень е *cap* и нѣма никакво произведение, какъ то видѣхме за наше *глава*. Нѣ кату потърсеме въ нашъ языкъ, по сходству словопроизведения, нахождаме ней съотвѣствующѣхъ кореннѣхъ рѣчь *кунѣ*, коѣа значи: *извышено нѣшто, върхъ*. На елинскы языкъ глава ся казва *κεφαλή*, и коренный слогъ е *κεφ*, коѣа съ ѣзменение то на буквѣхъ тѣхъ *φ* на *π*, става *κεπ* (знайное чи на грѣкы языкъ *φ* въ многы рѣчы ся мѣнува на *π*), кое не е друго освѣнъ коренное *сар*, *кунѣ*. На нѣмскы языкъ глава е *kopf* = *копф*, дѣ видимъ истое коренно *сар*, *кор*, *кунѣ*. На французскы глава е *tête* = *тетѣ*, и Французитѣ не можѣтъ произведи тахъ рѣчь отъ свои си языкъ. Нѣ кога то сравниме болгарскѣхъ рѣчь *тетю* или *тата*, отьцѣ, башта, видиме чи излиза ѣвно приносно то значение на *tête* отъ *тет-ю*, глава семейства. Любопытно е чи и турское *кафа* = глава е едно и исто съ елинское *κεφαλή*; а *башѣ* = глава тур. е едно съ нашахъ рѣчь *башта*, кому въ коренный слогъ *ба* ся види сжшествовательный глаголѣ *ба* = *бы-ти* и изхожда приносно то значение на *башѣ* глава, и *башта* = тетю, и проч. На самскрѣтъ языкъ има съставена рѣчь *triciras* = тры-главѣ; Ныне имаме въ языка си *сирѣ* въ значение глава: *единѣ сирѣ восакѣ*. На персийскы *сер*, значи глава, отъ дѣ и рѣчь та *сердарѣ* = главатарѣ. На французскы има рѣчь *sire* = *сирѣ*, кое ся зѣма за господарѣ, глава народа, и тѣа рѣчь ся е отдавала въ старость на оныя кои сж были възнаграждены съ нѣкаквы си прѣимѣшества (привилегии). На инглешы истахъ рѣчь *sir* ся находи въ значение то на *господинѣ*, т. е. извышенѣ нѣшто си повѣчь отъ прѣстонародие то съ нѣкои си прѣимѣшество. Ныне имаме юште еднѣхъ ней подобнѣхъ рѣчь *цирѣ* или *цирый*, надуто, извышено на тѣло то утекло нѣшто. А тѣа коренна рѣчь *цир* е се *сир*, буква та *с* измѣнена въ *ц* отъ кое можиме произведи нашахъ тѣхъ рѣчь *царѣ* = извышенѣ, глава, господарѣ народа, а нѣ какъ то сж мѣдрували нѣкои чи чи отъ *Cesar* станжло *царѣ*!...

Понеже говорихме за рѣчь тѣхъ *sir*, коѣа ся находи въ голѣмо употрѣбление въ Инглешкый языкъ, нека видиме какъ ѣхъ производи ученый языкъ койспытатель Г. Мах Müller въ свое то си съчинение — *La science du langage* — какъ то и рѣчь та *madam*:

— *Sir et madam* sont des mots normands, et ils n'ont pu être imposés aux Anglo-Saxons de la Grande-Bretagne que par des conquérants normands. Mais ce n'est pas tout: ces Normands ou Northamans parlaient dans l'origine un dialecte teutonique étroitement apparenté à l'anglo-saxon, et dans ce dialecte les mots *sir* et *madam* n'auraient jamais pu prendre naissance. Nous arrivons alors à cette conclusion qu'avant la conquête normande, les Northmans teutons ont dû faire dans une des anciennes province de l'empire romain un séjour assez long pour oublier leur propre langue et adopter celle de cette province.